

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Værker i tolv bind 3-7: Komедier

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komедier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komедier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen, Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 53. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-holb05val-shoot-idm140203111364096.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komедier

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

SCEN. 1.

Bønder.

1. BONDE

Aa, Aa! det gode varer ikke længe. Nu har vi Ufred igien. Den Karl maa ha haft lidt at bestille, som fandt først paa Krig, hvor Folk skal slaae Arme og Been af dem, som man ikke kiender.

2. BONDE

Men hvor af veed du, at vi faaer Ufred?

1. BONDE

Vi faaer ikke, men vi har den alt, thi Trommen gaaer og heele Byen er i Allarm.

2. BONDE

Det er best at vi gaaer til Side; thi naar Fienden 54 er i Landet, saa kaster man Musqvetten paa Nakken af hver een, man møder.

1. BONDE

Førend jeg lar mig hverve, før skiær jeg min Tommel-Finger af; saa gjorde baade min Faer og min Far-Faer, og derved undgik at blive Soldater.

2. BONDE

Jeg hører, du har got Folk at slægte paa. Dersom du kunde regne slige Forfædre ud i 16 Led, kunde ingen disputere dig gammel Adelskab, og du burde føre en Haand uden Tomme i dit Vaaben, og hidde, i steden for Haans Jacobsen, Johan Tommel-løs.

1. BONDE

Mine Forfædre var, mare! ingen Coujoner; de var ikke saa bange for en Tommel-Finger. Min Beste-Faer var saadan en Karl, at han før skulde ha hugget sin Haand af, end giet sig under Malicen.

2. BONDE

Var vi kun vel her fra først, saa skulde det siden ingen Fare ha.

1. BONDE

De finder os nok allevegne. Du kiender nok Rifogden, vi skyvier os aldrig for ham; thi han støver Bønder bedre end en Hund støver Harer.

2. BONDE

Det maa han. Men i saadan Fald kaster jeg ham en halv snees Daler i Næsen; hvilken Bræk eller Sygdom jeg da vil ha, den faaer jeg strax: Vil jeg ha en Podagra i Hænderne, saa svær han paa Mønstringen, at jeg har den; Vil jeg ha den i Beenene, saa gjør han ligesaa, og sætter sin Rifogds Salighed i Pant paa, at jeg nytter ikke til Krigen.

1. BONDE

Men nu at forære 10 Daler bort, nu atter igien 10 Daler, hvad skal man da ha at betale Skat og Landgilde med?

2. BONDE

Det lar jeg Propretaren sørge for. Kort at sige: Naar jeg har Rifogden til Ven, saa kand hverken Capteenen eller Propretaren rykke et Haar af mit Hoed.

1. BONDE

Du er en klog Mand, jeg troer, du kunde selv være Rifogd.

2. BONDE

Ja hvorfor ikke? Men det er Ulykken, at vi Bønder blir aldrig meer end det vi er. Vi skal gaae i Krig og sætte Arme og Been til for en Lieutenant at 55 blive Capteen, og en Capteen at blive Øverst, men vi bliver de samme. Det gaaer der til ligesom i Skakspill: Bønderne maa opoffres, at Officererne kand komme frem.

1. BONDE

Hør, der kommer, Drolen splide mig ad! Trommen. Den Lyd klinger ikke nær saa vel i mine Øren, som Mad-Klokken.

2. BONDE

Skal vi løbe?

1. BONDE

Hvor skal vi løbe hen? det er ligesaa got, at vi staaer.